

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 142.

V Ljubljani, v petek 24. junija 1892.

Letnik XX.

Knez Bismarck na Dunaju.

Starejši sin Bismarckov, grof Herbert, je v ponedeljek na Dunaji slavil poroko z grofco Hoyos. Umevno je, da se je stari knez Bismarck, bivši kancler nemške države in nje prvi ustanovnik, močno veselil poroke svojega starejšega sina in vzlic svoji nervoznosti pripeljal k poroki. Knez Bismarck je ponosen na svojega sina, kateremu je svojedobno skušal nakloniti celo svoje mesto, prvo službo v državi za cesarjem. To se mu ni posrečilo, kajti vojvoda je šel, za njim pa tudi plašč. Prvotno Bismarckovo potovanje na Dunaj k rodbinski slavnosti ni imelo političnega namena, toda dobilo je politični pomen v polni meri, kajti že pred prihodom Bismarckovim pisali so nekateri nemško-liberalni in nacionalni listi o tej poroki, kakor o kakem svetovnem dogodjaji.

Kaj pomeni knez Bismarck? Nemei ga po pravici poveljujejo kot osnovelega nemške države, kot svojega največjega moža, v katerem so se razvila v polno moč ona svojstva nemškega plemena, s katerimi moramo mi Slovenci računati že celih tisoč let. Umevno, zakaj Nemei v „rajhu“ tako demonstrativno pozdravljajo kneza Bismarcka, a neumevno nam je, zakaj avstrijski Nemei tako poveljujejo „železnega“ moža, ki je Avstriji zadal največje rane, iz katerih še vedno krvavi, ki je izdal parolo, da mora Avstrija na vzhodu iskati svoje težišče, ki je delal na to, da se je Avstrija raztrgala v dve polovici. Te demonstracije nemajo družega namena, kakor poveljevati one ideje, katere je do polovice dovršil Bismarck, ideje, ki neso v prospeh naši državi.

Bismarck je na svojem potovanju vedno ponavljal, da potuje kot zasebnik, a vzlic temu je njegovo potovanje imelo politični pomen, ki vzbuja pozornost na Nemškem in v Avstriji. Na vseh po-

stajah, posebno na Dunaju je bil knez Bismarck predmet burnih ovacij. V Berlinu so klicali Bismarcku: „Ostanite tu! Pridite zopet nazaj!“ V Draždanah mu je klical neki govornik: „Jedini, ki je popolnem in povsem umel bivšega kanclerja, bil je nepozabni cesar Viljem I.“ Te izjave povedo jasno, kaj mislijo v širših krogih na Nemškem o sedanjih voditeljih združenega cesarstva, kako sodijo o sedanjem položaju.

S hrupnimi ovacijami na nemških tleh se pa kaj čudno vjema navdušenost, s katero so pozdravljali bivšega nemškega kanclerja na avstrijskih tleh, osobito pa na Dunaju. Prenavdušeni čestilci Bismarckovi spozabili so se celo tako daleč, da so se krvavo zbili s policijo in se pustili zapirati. To ni bilo več navdušenje za osebo „železnega moža“, to je bila politična demonstracija, v kateri so odmevali burni kliči: „Živela velika Nemčija!“ Bismarkova prisotnost na Dunaju podala nam je jeden dokaz več, kam bi pritirali državo nemški nacionalci, ki si z liberalci podajajo roko v združen boj proti avstrijskim Slovanom, ko bi dobili zopet v roke vladno krmilo, po katerem toliko hrepené. Kaj bi se govorilo in pisalo, ko bi n. pr. Slovenci, recimo, kacega Strossmayerja tako demonstrativno pozdravljali na avstrijskih postajah. Minolo leto povodom praške razstave je bil na kolodvoru v Pragi prepovedan celó pozdrav avstrijskih državljanov, šolska mladina ni smela peti narodnih pesnij, in obisk čeških gostov v Nancyju so nemški listi opisovali kot veleizdajstvo. In vendar „Wacht am Rhein“ in „Deutschland, Deutschland über alles“ neso tako nedolžne pesni, kakor češke iz ust čeških otrok. Seveda v Pragi so slavili vspehe češke marljivosti, na Dunaju so demonstrirali za Veliko Nemčijo.

Knez Bismarck ni prišel na Dunaj kot nekdanji vsemogočni nemški minister, na katerega se je pred leti oziral z nekakim strahom ves politični

svet; prišel je kot zasebnik, kot družinski oče k rodbinski slavnosti. S tega stališča mu je mogel čestitati vsak Avstrijec; toda spomniti pa se je moral tudi njegove „železne“ politike, s katero je ostrupljal naše gospodarsko življenje in še kot zasebnik v saksonskem gozdu vodil boj proti carinski politiki z Avstrijo. In ko je sklepal leta 1879 trodržavno zvezo, imel je pred očmi v prvi vrsti svojo državo, katero je hotel obvarovati dvojnega ognja od zahoda do vzhoda. V spominu nam je dobro, ko so v Peterburgu leta 1866 in 1870 razsvetljevali okna, v spominu nam je vsajaja na severnem Ogerskem, delo „največjega Nemca“ v sedanjem stoletju. Narodni šovinizem je torej, v katerem so sedaj Bismarcku sipali kadilo. Nihče ne more tajiti, da je bila Avstrija po Bismarckovem načrtu le na straži za Nemčijo.

Naše zaupanje v zvezo z Nemčijo raste od onega dne, ko je sedanji nemški cesar vzel Bismarcku iz rok „dvojno železo“, odkar je konec Bismarckovi vsemogočnosti in je bivši železni kancler le še zgodovinska oseba.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. junija.

Notranje dežele.

Galicija. V Galiciji so bili pri raznih občinskih upravah veliki neredi. V kratkem času je vlada zaradi nerednega gospodarstva razpustila 26 občinskih zastopov. V kratkem bode razpuščen zopet občinski zastop tarnopolski. Dr. Kuzminski, ki je 18 let županoval, je že odstopil. Več magistratnih uradnikov je pa odstavljenih.

Ogersko. Zbornica je vsprejela v tretjem branju finančni zakon. Sedaj reši še nekaj manjših stvari, potem pa začne debato o vrejenju valute. — Poslanec Polonyi je interpeloval zastran „Hamburger Nachrichten“, ki nič posebno spoštljivo ne pišejo

LISTEK

Popotni spomini.

Zapisal Fr. F.

I.

Kras pa škocijanska jama.

(Dalje.)

Ko sem se nekoliko nagledal in navžil pretresujočega pogleda, pa nisem bil še zadovoljen in umirjen. Hotel sem vse natančno pretakniti, kakor da bi imel na koncu prstov oči. Prašal se torej strinica, ki je bil z menoj, ali se more priti v jamo.

„Seveda“, odvrne mi. „Le poglej potov in drzajev in tam-le železni most, ki drži čez vodo. Samo vodnika si navadno vzmó Tržačani.“

„Dobro“, dejal sem. „Jaz grem zdaj-le tudi dol. Vodnika pa pač ne bo treba; izgubiti se ne morem.“

„Le pazi, da se ti kaj ne primeri“, posvari me župnik. Potem sva šla skozi hrastov gozdič in dospela do stee, ki se vije precej strmo v jamo. Župnik je odšel k sosedu svojemu, kjer mi je obljubil počakati, da se vrnem, jaz pa navzdol v jamo.

Pod vrhom je bila pot precej lepa. Toda potem je postajala vedno bolj grudasta in nevarna. Na

mnogih krajih so bile stopnice v skalo vsekane, da sem moral zelo paziti, da mi ni izpodletelo. Da ni drzajev ob steni, bila bi ta pot prenevarna. Počasi sem šel navzdol ter opazoval raz „Wart“ dirje-romantično skalovje. Ko sem prišel nekam do srede, zagledal sem penast tolmun, v katerega je vrela voda, kakor iz žrela, izpod hriba, na katerem stoji škocijanska cerkev.

Reka — tako se pravi temu precej obilnemu potoku — teče od tod preko skalovja v mnogih slapih in skozi predore, ki si jih je sama izdolbila, po sredi jame ter se zopet, kakor že omenjeno, izgubi pod zemljo.

Gredeč visoko nad skalovito strugo izgubi se mi pot v temno votlino. Kaj pa sedaj? Če sem hotel naprej ter še kaj videti, moral sem vanjo. Srečno je prišlo toliko svetlobe v ta naravni rov po razpokah in večjih odprtinah, da je bilo mogoče iti brez luči. Predor ni bil dolg in kmalu sem dospel na božji dan. Pot me je privedla do železne brvi „Tomasini-Brücke“, ki pelje v neznanski višavi na drugo stran Reke. Pod njo je največji slap. Silovito bobni voda v kamenito jamo, da lete bele pene daleč na okoli. Onstran mosta je poleg poti naraven rov, ki pelje do slapa. Ta pa je zelo ozek in na mnogih krajih tako nizek, da sem moral pripognen iti naprej. Pred njim je ležal ostanek baklje. Jaz jo prižgem — ker v tako grozno temo si nisem upal — ter pričem varno stopati. Od stropa je

kapljala voda, ki pronice skozi skalovje ter tvori kapnike.

Ko sem bil tako nekako že blizu konca, mi pa baklja ugasne. Neprozorna tema me objame. Od silnega gromenja vode so se potresovale skalne stene. Čuden strah me je obšel in nekako tesno mi je bilo okoli srca. „Kaj, ko bi se stisnile“, mislil sem si, „mogočne stene skupaj; niti sledu bi ne bilo po meni.“ In spoznal sem bolj, kakor kedaj, slabost in ničevost človeško in vsemogočnost božjo. Iz boječe duše pa se mi je privil tresoč vsklik: „Velik si o Bog!“

Ker se je pot vila navzdol in je bilo po tleh precej vlažno, nisem si upal naprej. Vrnil sem se ter počasi tipaje ob mokrih stenah zopet priril pod milo nebo, kjer so se mi prostje dvigale prsi — zakaj globoko sem se bil oddahnil ter potegnil svežega zraka v sé.

Od tod sem šel po strmih, kamenitih stopnicah, ki so vodile med jelševjem in robidovjem v drugo — Tominevo jamo. Vhod tvori mogočna odprtina, ki zadošča, da je vsa votlina desti razsvetljena. Velikauski prostor Vam je to, kakor mogočen božji hram! Precej pri vhodu stoji Krausov vodnjak (Krausbrunnen). Na četverooglati kamenitni prizmi stoji kamenita posoda, v katero kaplja voda od stropa in se njej nabira. Postavljen je uprav pod precej velik od stropa viseč kapnik, skozi katerega

o Ogerski. Perczel je predlagal, da se o tej interpelaciji preide na dnevni red. Ministerskemu predsedniku se je čudno zdelo, da interpelant zahteva, naj bi ogerska vlada vplivala na tuje liste. Vedeti je tudi treba, da so „Hamburger Nachrichten“ opozicijski list, ki nasprotuje še nemški vladi. Jedino, kar bi vlada mogla storiti je, da mu zabrani pot na Oggersko. To pa bi ne imelo dosti pomena, ker na Oggersko prihaja tako le pet izvodov. Tudi tako ni vredno zaradi hamburškega lista imeti toliko truda. Zbornica je potem o tej interpelaciji prešla na dnevni red.

Bosna in Hercegovina. Te dni je potoval po Bosni ruski gardni nadporočnik Aleksander Busak. Vozil se je iz Broda v Sarajevo in Mostar, odkoder je odpotoval v Metković. V Sarajevu in Mostaru se je ustavil po jeden dan. Ogledoval je mesto, hodil povsod brez vozuika, kar je kazalo, da je o krajevnih razmerah dobro poučen. Policija mu ni nikjer delala nobenih ovir. Imel je torej priliko, se prepričati, da se po Bosni lahko veliko svobodneje potuje, nego po Rusiji, kjer ima tujec kmalu kake sitnosti s policijo.

Vnanje države.

Bolgarija. V Sofiji se je sešla sinoda, katera bode imela razsojevati tudi o razpору mej eksarhom in skopeljskim odstavljenim škofom Teodorijem. Stvar se suče največ okrog denarnega vprašanja. Škof ni mogel ali ni hotel toliko denarja poslati eksarbatu, kolikor se je od njega zahtevalo. Ker na zahtevo eksarhovo ni hotel priti v Carigrad se opravičiti, ga je eksarh odstavil. Stvar je toliko obžalovanja vredna, ker to jako otežuje vajeje bolgarskih cerkvenih razmer v Makedoniji. S težavo so dobili Bolgari dva škofa, pa jednega zopet zgubé. Grki bodo znali to gotovo porabiti v svojo korist.

Rusija. Vladni, pa tudi drugi ruski krogi spoznavajo, da glad v Rusiji ni bil le posledica slučajne slabe letine, temveč je izviral iz napačnih gospodarskih razmer. Posebno je veselo, da skoro vsi ruski listi sedaj naglašajo, da se mora Rusija pred vsam baviti s svojimi notranjimi zadevami, ne pa z vnanjo politiko. Vlada sedaj premišljuje, kako bi se dalo zboljšati kmetstvo stanje. Mej drugim se je sklenilo pospeševati izseljevanje v Sibirijo. V vzhodni Sibiriji je mnogo rodovitnih krajev, ki še niso obdelani. Ruski kmetje s svojimi sredstvi niso mogli do teh krajev, ker so predaleč, ali sedaj je pa vlada vzela to stvar v roke. Mnogo kmetov iz srede Rusije se je že oglasilo, da se izselijo. Uradi sedaj delajo potrebne priprave. V Sibirijo je tudi že odšlo povelje, da priseljencem oblastva odkažejo zemljo in jim preskrbê vse potrebno. Tako se bode iz Rusije izselilo mnogo kmetskega prebivalstva, ki domá nima dovolj zemlje, in v Sibiriji bodo se razvile lepe naselbine. Ko pride do njih še železnica, pa se bode hitro povzdignilo blagostanje.

Belgija. Ožje volitve so skoro vse za liberalce ugodno izpale. V zbornici je potemtakem 60 liberalcev in 92 konservativcev, v senatu 30 liberalcev in 46 konservativcev. Konservativcem manjka torej do dvetretjinske večine še deset glasov v zbornici in v senatu pa pet glasov. Ker so nekateri liberalci omahljivi, je še vedno mogoče, da konservativci, ako bodo jedini, za svoje predloge o reviziji ustave, dobé potrebno dvetretjinsko večino.

Anglija. Mej irskimi vodjami in Gladstonom so bila te dni posvetovanja o irski samoupravi. Kak je bil izid teh posvetovanj, bode se razvidelo iz vo-

lilnega manifesta, katerega v kratkem izda Gladstone. Vodja unijonistov v soddnji zbornici je že objavil svoj volilni manifest. V njem posebno naglašá vspehe Salisburyjeve vnanje politike, potem se pa izreče proti irski avtonomiji, katéro zmatra za nevarnost angleški državi.

Španija. Poslednja poročila iz Španije niso posebno vesela. Posebno v Barceloni nekaj vré. Glavne kraje v mestu so zasedli vojaki. Pa tudi v več drugih mestih se kaže revolucionarno gibanje. Brzobjavna zveza mej San-Sebastianom in Madridom je pretrgana. V provinciiah so tudi v mnogih krajih brzobjavne žice potrgane. Govori se o vojaških zarotah. Vlada je v velikih skrbéh.

Grško. Novo ministerstvo je imenovano in je predvčeraj prevzelo vladne posle. Sestavljeno tako-le: Trikupis, predsednik in finančni minister; Dragumis, minister vnanjih, in Teotokis minister notranjih zadev; Simopulos pravosodni, Temados vojni, Skuludis pomorski, in Kosonakos učni minister.

Zjedinjene države. Demokratije so že pri prvem glasovanju jednoglasno na shodu v Chikagu postavili Clevelanda za kandidata. Izrekli so se tudi za ponižanje carin. V demokratskih krogih imajo precej upanja, da zmagajo pri volitvah predsednika.

Brazilija. Vstaja v Rio Grande nikakor ni posebno nedolžna. Zadnje dni so vladne vojne ladije bombardovale glavno mesto Porto Alegre. Kak je bil izid tega boja, še ni nič znanega, ker je brzobjavna zveza z Rio Grande pretrgana.

Izvirni dopisi.

Iz Medvod, 21. junija. Zopet smo prisiljeni odgovarjati na zlobne napade lažnjivega dopisnika iz Medvod v „Slovenskem Narodu“. Da nismo že prej storili, je vzrok ta, ker nismo takoj dobili pred oči imenovanega lista, ki z vidnim veseljem objavlja vse, kar mu kdo pošlje proti duhovščini. Dne 23. maja je pisal „Slov. Narod“: „Dne 17. t. m. ponesrečila je v tovarni v Goričanih delavka in bila smrtno ranjena. Še pri zavesti prosila je, naj se pošlje po duhovnika, da bi opravila spoved in sveto obhajilo. Takoj se jej je ustreglo in poslalo po g. župnika v Soro, a tega gospoda ni bilo doma, poslalo se je potem po g. župnika v Presko, tudi tega gospoda ni bilo doma. Kje da sta bila duhovnika oni dan, to nam ni znano, znano pa nam je, da zadnje dni mnogo hodita okolu srenjskih volilcev in agitirata za „klerikalno“ stranko... Ali davkoplačevalci duhovnike plačujejo za to, da agitirajo za svoj smoter in trosijo nemir mej prebivalce itd.“

Naravno, da sta gospoda župnika „Narodu“ poslala popravek na to laž, kajti omenjeno dopoldne noben človek ni iskal gospodov. In vendar se „Narodov“ nesramni in lažnjivi dopisnik drzne v drugo lagati, da je šla neka ženska klicat sorskega gosp. župnika. Dopisnik se zvija na vse strani, da bi prikril svojo grdo laž, česar seveda ne more, ker oba župnika s prisego lahko potrdita, da ju nihče ni iskal ono dopoldne, ko se je zgodila nesreča. Ze zadnjič smo rekli, da je bil g. župnik preški ves dan doma, a g. župnik sorski se je isti dan zjutraj po opravih peljal v Ljubljano. Priče so tudi, da

obotavljaj, ali bi šel, ali ne. Toda „kdor si nič ne upa, pa nič ne izkusi“, mislil sem si ter prišel varno stopati vprijemajoč se z obema rokama za železni držaj.

Dokler je bilo svetlo, šel sem kaj pogumno dalje. Dnevna svetloba pa se je vedno bolj poizgubljala za mano in kmalu me je objela črna tema. Zajedno je bilo tudi konec mojega vodnika — držaja ni bilo več. Pod nogami nisem čutil več skale, temveč sluzasto ilovico.

Mrzla sapa mi je zavela v obraz in prinesla hladnih vodenih hlapov. V precejšnji oddalji sem videl sivo odprtino, skozi katero je baš prihajal veter in od koder se je čulo votlo bobnenje Reke — menda je bilo tam veleokno.

„Tu pa ne bo varno dalje plezati“, dejal sem sam pri sebi, ko sem ves zavzet zrl tje v podzemeljsko noč. Da bi vendar nekoliko izpoznał, kje da sem, posvetil sem si z žveplenkami. Toda ničesa družega nisem našel kot lestvo prisloneno ob navpični steni. Po tej bi bil bač moral, če bi bil hotel pogledati skozi veleokno. Toda zbal sem se in se počasi vrnil.

Marsikaj je bilo še zanimivega — toda jaz sem moral k strinčcu. Vsaj sem se bil že tako predolgo mudil. Dospevši do škocijanske cerkve, ozrl sem se še jedenkrat preko velike prostornine, da se mi je še bolj živo vtisnil v spomin cel prizor na divaško jamo, katera je zares pravo pozemsko čudo — velikanski stvor vsemogočne božje roke.

se nijedna oseba ni poslala ni v Soro ni v Presko. Zato Vas, dopisnik, kdor-koli ste, po vsej pravici imenujemo nesramnega lažnika. Povemo Vam in Vaši kliki javno in odločno, da imenovana župnika nista tovarniška uradnika, še manj pa delavca, katere razjarjen gospodar lahko vsak trenotek spodi, kar se tako pogosto dogaja. Omenjena gospoda tudi ne dobita niti vinarja denarja niti zrna žita od tovarne in njenih gospodarjev, zatorej tudi nemata niti najmanjše dolžnosti, da bi se kakemu ošabnežu poklanjala, če gresta od doma. Sicer pa sta doslej še vedno storila duhovsko svojo dolžnost, kadar je bil kateri klican h kakemu bolniku. V tem oziru ne potrebujeta nobenega pouka, najmanj pa od medvodske podrepice.

Dalje „Narodov“ dopisnik prav bedasto vpraša: „Kedaj ste pa še v Medvodah kaj slišali o strankah? Bila je do sedaj tukaj le jedna stranka, narodno-slovenska“. Zares smešno! Dopisnik kaže s tem skrajno svojo nevednost, ali pa zopet laže, da sam sebi verjame.

Stranke so že mnogo let v Medvodah; dve stranki sta bili tudi pri zadnji županovi volitvi dne 5. maja 1887. Tedaj je bivši župan g. Ovajnar od 31 glasov dobil jih le 16, in sicer je moral sam sebi dati glas pri drugi ožji volitvi. Da so stranke, kaže tudi to, da je prejšnji g. župnik pri sv. Katarini sam imel v rokah ubožno blagajnico za svojo župnijo, sedanji pa jo je moral izročiti županu.

No, lepa narodna stranka je ona, za katero se poteza „Narodov“ dopisnik. To so vsi tovarniški uradniki in mojstri, ki so se pri zadnjem ljudskem štetju zapisali za Nemece, to so oni klečeplazi, ki se klanjajo gospodi za lep nasmehljaj, kakor raja pred pašo, to so oni Slovenci (?), ki otroke svoje pošiljajo v nemško šolo na Svetje. Tu meramo namreč mimogredé omeniti, da imata papirnici svojo nemško šolo, v katero vabijo in silijo slovenske otroke.

Laži in zvijače, katere nam dalje predbacivate, morate nam tudi dokazati. Ko bi bile Vam znane take zvijače, gotovo bi jih ne zametali. Da, peče in grize Vas, ker je konec slavi Vaše prevzetne klike, ki je gospodovala prav po turški. Vi in Vaši pristaši ste krivi, da se je zrušil prejšnji županski stol. In zakaj? Hoteli ste imeti vse kmete za svoje hlapce, v ošabnosti svoji ste se trkali ob prsi: „Mi smo mi, ki imamo denar!“ Vi ste le zlorabili prejšnjega g. župana v svoje častiželjne namene, v spono samooblasti svoje ste kovali ljudi z imenu županov. Gosp. Ovajner, kateremu sicer vsa čast, je bil vsled bolehnosti svoje le Vaše orodje. Ljudstvo je bilo s tem nezadovoljno, hotelo je imeti za župana moža neodvisnega, ki se ne bode klanjal znanim ošabnežem, ki se le zaradi tega jezé, ker jih je ljudska volja vrgla z onih sedežev, na katere so se bili vsilili s svojo predrznostjo, in na katerih so kot bosanski age klicali: „Mi smo mi!“

Dopisnik tudi hoče pokazati, da se je nekdaž učil krščanskega nauka, govoreč o krščanski ljubezni. No, te nauke, gospodine, obdržite le za-se. Veste li, kaj hočete s tem reči? Vi si krščansko ljubezen tako-le tolmačite: Ljubi Boga, kolikor se tebi zdi, bližnjega pa, dokler je s teboj! To je Vaš nauk, ki ga razkladate tudi v svojem dopisu. Ko bi bili n. pr. Vaši volilci vinjeni, rekli bi: Dobro volje so. Ker pa so bili dobre volje nasprotniki Vaši, sedaj kričite: Pijani so bili, z vinom so zmagali. Povemo pa Vam na ušesa, da so se tudi Vaši volilci k našim pridružili, ker ste jim Vi obetali pijačo, dali pa ne. Mi bi tega niti ne omenili, da niste sami sprožili in tako pokazali, da nimate plašča krščanske ljubezni.

In kakšne zvijače so Vam znane? Naštejte nam jih! Ali ni bilo veliko bolj ugodno za Vas, da so bile volitve razpisane na križev teden zjutraj ob 8. uri, ko je znano, da se ljudje većinoma isti čas udeležé procesij? Ali tudi to ni izdalo, čeravno so imeli vsi tovarniški delavci z volilno pravico prost dan in navzlic temu dobili plačo, kar se sicer ne dogaja.

To je istina, kakor je istina, da Vaša pot, na katero hočete zvoditi ljudstvo ni prava, ni na korist slovenskemu prebivalstvu. Vaša talmi-omika je le lupina, ki skriva gnilo jedro. H koncu Vam še povemo, da bodo oni trije vitezi še delali ob volitvah, kedar se jim bo potrebno zdelo, a brez vsacega osebnega sovraštva; Vas pa, dokler ne bodele bolj-ših mislij in besed, niti ne marajo med svoje

*) Letopis 1890. „Prazgodovinsko in rimska razkopa-po Slovenskem.“

spoštovalce. Na laži pa ne bodemo dalje odgovarjali, ker se same obsojajo.

Iz cirkniske okolice, 20. junija. Včeraj sem bil v Begunjah, kjer se je vršila procesija svetega Rešnjega Telesa. Šola, kakor tudi druge hiše, bile so odičene z zastavami in s cveticami. Sprevod je vodil veleč. g. dekan iz Cirknice s svojima gg. kapelanoma. Lepo je bilo videti okusno, belo oblečene šolske deklice s koški cvetja v rokah. Dospevši pod vodstvom gđe. učiteljice k prvemu altarju, potrosile so raznobojnih cvetic na tla. Žal, da je na prostem bilo mogoče odpeti le jedno evangelje, zakaj komaj je bilo to končano, usul se je dež, ki je procesijo primoral, da se je vrnila v cerkev, kjer se je pri treh altarjih dovršila ganljiva slovesnost. Pri maši je pelo dvoglasno latinsko mašo pet šolskih deklic. Izučil jih je in orgljal begunjski g. nadučitelj. „Graduale“ pa so peli v moškem kvartetu gospodje cerkniški učitelji, katerim se je kot I. tenor pridružil operni pevec, g. F. Bučar. Gosp. Bučar stanuje sedaj v Grahovem pri gđe. sestri, tamošnji učiteljici, ter je iz posebne prijaznosti sodeloval tudi v Cirknici pri procesiji svetega Rešnjega Telesa. Vsa čast vrlemu mlademu možu! „Ofertorij“ je pel g. Bučar sam s spremljanjem orgelj, pri čemer smo se divili njegovemu lepemu glasu. Pri altarjih so gg. učitelji, njim na čelu gosp. Bučar, peli latinske Riharjeve himne. Pomagal jim je pri tem tudi g. dekan Fr. Kunstelj sam, pristopivši od altarja k njim. G. dekan je izvrsten II. basist ter nadarjen muzik. Zna tudi orgljati in igrati na violincelu. — Vse točke glasbenega vsporeda so napravile velik vtis. Ljudstva se je v cerkvi kar trlo, in zrak je bil v istini tropičen. Prepričali smo se in čutili, da je begunjska cerkev veliko premajhna. Nujno bi jo bilo treba razširiti. V ta namen sta dve osebi v Begunjah darovali ob zadnjem „ofru“ o binkoštnih praznikih vsaka po 50 gld. Naj bi ji tudi drugi premožniki posnemali kolikor toliko!

Po cerkveni slovesnosti sem videl g. Bučarja in gg. učitelje odhajajoče skupno z gg. duhovniki na obed v župnišče. Mislim sem si: „To je lepo in vspodbudno, če duhovniki in učitelji živijo v lepej zložnosti!“ Spomnil sem se pri tem tudi lepe napitnice, katero je pred leti izustil slavni naš pesnik Gregorčič v družbi učiteljev in duhovnikov. Dični pesnik je nepripravljen vstal ter rekel:

V družbi prijetni
Učitelji dvojni smo zbrani,
Duhovni ino posvetni.
Učitelji vi ste, učitelji mi!
Gojitelji vi ste, gojitelji mi!
Naloga pa naša je silno velika
In ta je: ljudstva vsestranska omika.
Naloga ta lepa zares je in slavna,
A trudapolna in silno težavna;
Pesamno se prav ne zvrši pač nikoli,
Ne v cerkvi samo, in ne samo v šoli;
Če cerkev in šola pa složno se zveže,
Najlepši vspehe doseže;
Bog živi tedaj vseh gojiteljev slogo,
Da rešimo častno nam dano nalogo!

O, da bi pač vsi gg. duhovniki in učitelji uvaževali krasne in resnične te besede! S to srčno željo sklepam svoj dopis!

Iz Krškega, 22. junija. Letos živimo Dolenjci malo radostij. Kolikor časa je trajala pomlad, toliko časa je deževalo in bilo hladno vreme. Radi tega je imel naš kmet že dokaj škode. Kositi ni še mogel, ali če je kosil, ni mogel posušiti; žito je nekoliko poglelo, pri krompirju se je bati, da bode začel gniti, trta se je zakasnila in, čeravno smo o kresu že, še ni ocvetela. Kar je pa najhujše, to je toča, ki nas je letos v bližnji okolici že tretjikrat obiskala; pobila je v Vel. Dolini, okoli St. Jerneja in posebno močno pri sv. Duhu v naši občini, kjer so ljudje že itak strašni siromaki. Med takim žalostnim opazovanjem kmeta razvedri in mu čelo za nekaj časa razjasni prihod visokega dostojanstvenika, o katerem vé, da ž njim vred čuti težave življenja, o katerem je prepričan, da moli on tako, kakor on sam za časno in večno srečo človečanstva.

V soboto 18. t. m. smo pričakovali premilostnega knezoškofa, ki je isti dan birmoval pri sveti Trojici blizu Mokronoga in bil namenjen, zvečer pripeljati se v našo leskovsko faro, kjer je bila v nedeljo sveta birma. Pričakovali smo prevzvišenega knezoškofa že med 5. do 6. uro, da ga, predno se odpelje v Leskovec, spoštljivo pozdravimo. K pozdravu je došla vsa šolska mladina z učiteljstvom, uradništvo z okrajnim glavarjem na čelu, občinski zastop, odposlanstvo meščanske garde in ognjegasnega društva ter obilo drugega občinstva. Mesto je

bilo obleklo prazniško svoje krilo, lepo se osnažilo in okrasilo z zastavami.

Pod lepim slavalokom z latinskim napisom čakali smo z našim gospodom vikarjem in č. o. kapucini dolge tri ure, da se je v mraku pripeljal višji pastir, ki se je po uradnih opravkih moral med potjo še v Boštanju muditi. V imenu šolske mladine nagovorila ga je učenka z mičnimi slovenskimi besedami in mu šopek podarila, na kar se mu je predstavil gospod okrajni glavar Weiglein. Drugi uradniki in druge važnejše osebe so mu bile predstavljene v našem čednem župnišču, kamor se je ekscelenca podal skozi lep farovski vrt. Tu so se že pri luči predstavili in poklonili mu: razni uradniki, oo. kapucini, učiteljstvo, poštar, občinski zastopniki, meščanska garda in ognjegasci. Občinskim možem je mil. knezoškof obljubil, da dobi Krška v kratkem svojo faro, ker bodo kmalu vsi pogoji, ki se zahtevajo, izpolnjeni in vse ovire odstranjene. Meščanska garda in ognjegasci so naznanili, da ste ti dve društvi mil. knezoškofa imenovali za svojega častnega uda.

Iz župnišča podal se je visoki gost v vikarijatno cerkev, kjer ga je pričakovalo v okrašeni in razsvetljeni cerkvi obilno vernih ovčic in kjer so mu meščanski učenci zapeli navlašč v ta namen naučeno pesem, ki se je divno po lepem božjem hramu razlegala. Tako se je prevzvišeni zamudil, da se je še le proti 10. uri zvečer pripeljal v Leskovec, kjer je pranočil. Prej pa je bil še na povabilo č. g. gvardijana obiskal kapucinski samostan. Da bi se bil pa še te dni, ko je bival in prenočeval v naši fari, ogledal naše po trudu gospe Hočevanje in g. vikarja najlepše in najokusnejše vrejeno pokopališče — kakor smo vsi želeli — to ni bilo mogoče, kajti prevzvišeni vladika je imel preveč opravila. Birmovanje v nedeljo v Leskovcu vzelo mu je veliko časa, ravno tako v ponedeljek na Vel. Dolini; v torek in v sredo si je bil pa goreči pastir res preveliko breme naložil: birmovati dvakrat na dan v dveh različnih farah, dokaj oddaljenih, to je utrudljivo.

Zato pa kličemo ljubljenu višjemu pastirju: Bog ga ohrani na njegovih težavnih potih zdravega in čilega!

S kranjsko-štajerske meje, 20. junija. Tudi med našimi hribovci je veliko zanimanje za prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani, ki bo gotovo na novo ozivil in utrdil katoliško zavest med Slovenci. Res je, da je naš kmet steber naroda slovenskega in da je v obče še veren, vendar pa se je marsikateri, ki zahaja bolj mej svet, navzel že tistega puhlega liberalizma, ki izpodkapa moralnost ter gladi pot zapravljenosti in materijalnemu propadu. Ta liberalizem je oče onih postav, ki so in še dovoljujejo prosto konkurenco, da tako močnejši zatirajo slabejše. Verska mlačnost je kriva, da kmet ne dobi lahko delavnih in pridnih poslov, kajti marsikateri gre rajši po svetu v tovarne in rudnike, kjer ga ne karajo, če ne hodi v cerkev in sploh ne izvršuje krščanskih dolžnostij. Ljudstvo je vedno bolj zdivjano, zato je prav in potrebno, da se obrne na boljše. Gotovo bode katoliški shod veliko pripomogel k boljšemu, kar mora želeli vsak domoljub.

Iz Samobora, 22. junija. V ponedeljek se je vršila izredna slovesnost posvečenja cerkve in ob enem svete birme v Veliki Dolini v najlepšem redu in vremeu. Krasna cerkev je v čast vnetemu gosp. župniku in župljanom, kar so premil. g. knezoškof v jako izpodbudni pridigi in pozneje v nagovoru sami pripoznali. Prenočili so dvakrat v mokriški graščini, ki je gledé gostoljubnosti kakor krščanskega duha dobro poznata.

Popoldne so se odpeljali prevz. g. knezoškof v Samobor ter počastili s svojim obiskom ondodni frančiškanski samostan, obiskali obedve cerkvi, pokopališče, ogledali si prijazno mesto in krasno okolico.

Samoborčani bili so prijetno iznenadeni in bi bili tako imenitnega in odličnega gôsta, kakor sem čul, sprejeli slovesno, ko bi bili prej o tem znali.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. junija.

(Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.) Po želji osnovalnega odbora za prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani sta zbrala spodaj podpisana tudi za štajerske Slovence pripravljalni odbor s sedežem v Mariboru, naj bi na pomoč bil ljubljanskemu odboru pri njegovih pripravah za občni shod.

V odbor sta poklicala veljavne može raznih stanov po raznih krajih lavantinske vladkovine, naj bi tako vsi štajerski Slovenci, kateri se želijo shoda udeležiti, priliko imeli, pri njih poizvedeti vse v tej zadevi potrebno in jim tudi naznaniti kakoršnekoli posebne želje in predloge zastran shoda. Podpisana objavita radostno in ponosno, da so vsi in prav vsi v odbor povabljeni može drage volje vabilo vsprejeli in shod navdušeno pozdravili. Njih imena po vrsti so: Dr. G. Ipavc, zdravnik pri Sv. Juriju na juž. žel. in župan; dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Smarjici, dež. glavarja namestnik; Jakob Kovarčič, učitelj pri Sv. Trojici v Slov. Gor.; Fr. Lipovšek, kmet v celjski okolici; dr. Ivan Lipold, župnik in deželni poslanec; Al. Mikl, trgovec v Ormožu; dr. Ivan Mlakar, profesor bogoslovja in ravnatelj knezoškofijskega semenišča; Fr. Ogradi, inf. opat celjski; Ivan Pahernik, veletržec v Vuhredu; Fr. Robič, c. kr. profesor, državni poslanec; dr. Josip Sernec, odvetnik v Celju in deželni poslanec; Ivan Skuhala, dekan ljutomerski; Mat. Slavič, kmet na Murskem polju; Kon. Vašič, c. kr. ministerski svetovalec in graščak; Al. Velebil, kmet pri Sv. Petru pri Mariboru; Fr. Urbas, kmet na Dravskem polju; Jos. Zalokar, kmet na Blanci v fari sevniški. — Ta odbor bode praznoval bodoči ponedeljek, dné 27. junija, ob 10. uri dopoldne sejo v dvoru stolnega kapitola mariborskega, da z ozirom na naše posebne razmere v razgovor vzame po ljubljanskem odboru mu poslano načrte predmetov, za razprave občenega shoda odločenih. K tej seji vse velecenjene odbornike, kateri niso zadržani, uljudno vabita Fr. Kosar, prelat. Dr. Ivan Križanič, kanonik.

(V Gorici) se je bilo zbralo včeraj lepo število za slovenski katoliški shod vnetih gospodov, kateri so pod predsedništvom preč. gosp. stolnega dekana Franca Mrcine prav živahno pretresali tvarino, za shod namenjeno. Po večjem so se vsi skladali z resolucijami pripravljalnega odbora v Ljubljani, vendar je prišlo v razgovor mnogo važnih prememb, katere so tudi obveljale. Ker bodo ti gospodje tudi po župnijah v tem smislu delali, je upati, da se zanimanje za prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani po Goriškem močno razširi in okrepi. Tudi za pokritje stroškov na shodu katoliškem so zbrali lepo svoto. Bog blagoslovi delovanje takih naudušenih mož.

(Slovenske stolice na graškem vsenčilišču.) Iz Ljubljane se piše „Neue Freie Presse“: „Vsled gibanja v planinskih deželah se je odložila do šolskega leta 1893/94 osnova slovenskih stolic na pravoslavnem oddelku graškega vsenčilišča, katero je zahteval poslanec dr. Ferjančič v budgetni debati, tirjali slovenski poslanci v svoji spomenici in katera je bila obljubljena povodom mladočeške zahtobe ministra grofa Schönborna. Slovenski sodni pristav bode baje izredni profesor za civilno pravo, neki slovenski odvetnik pa za državno pravo in narodno ekonomijo.“ — Nam o tem ni nič znanega in tudi ni verjetno, da bi vlada kaj takega namerjala sedaj, ker prej ni ničesa storila v tem oziru, ko ni bila toliko zavisna od nemških levičarjev. Najbrž so poslali to raco mej svet, da bi slepili svoje pristase, češ, da so preprečili novo „koncesijo“ Slovincem. Sicer pa želimo, da bi bila ta vest resnična.

(Tretji avstrijski katoliški shod v Lincu.) Osnovni odbor za III. katoliški shod v Lincu je razposlal katolikom vseh dežel in vseh jezikov avstrijskih vabilo na shod, ki se bo vršil od 8. do 11. avgusta t. l. v Lincu. — Program shodu je zelo zanimiv in na shod bodo prišli mnogi odlični katoliški veljaki kot govorniki. Slovence bodo kot govorniki in poročevalci zastopali gg.: kanonik sarajevski dr. Anton Jeglič, kanonik Klun in vodja Povše. Želeti je, da je od strani Slovencev temu zastopu tudi primerna udeležba. Osnovni odbor v Lincu je naprosil osnovalni odbor za prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani, da naj ta prevzame posel poverjenika med Slovenci za katoliški shod v Lincu. Osnovni odbor v Ljubljani je blage volje vsprejel to nalogo, ker je prepričan, kako blagodejno vpliva na katoličane udeležba pri katoliških shodih. Prosimo torej svoje rojake, ki se mislijo udeležiti katoliškega shoda v Lincu, da to naznanijo z naslovom: Osnovni odbor za I. slovenski katoliški shod v Ljubljani. Pogoji za udeležbo shoda v Lincu so ti-le: Vsak udeleženec plača vstopnine dva goldinarja, ako pa želi imeti tiskano poročilo o vseh obravnavah na

shodu, plača za to še en goldinar, torej tri goldinarje. — Kdor se hoče udeležiti slavnostnega banketa ob sklepu katoliškega shoda, plača za osebo dva goldinarja. Vsak udeleženec naj tudi naznani, ako želi, da mu odbor posreduje za stanovanje. — Kedor se oglasi za udeležbo na shodu, naj ob enem pošlje denar ter se izrazi glede banketa in stanovanja. — Nadejamo se, da bodo tudi katoliški Slovenci na shodu v Lincu častno zastopani, zato pozivljamo svoje rojake, naj se v obilnem številu in pravočasno oglašé pri osnovalnem odboru za I. slov. kat. shod v Ljubljani, ki jim bo drage volje oskrbel vse potrebno za udeležbo. — Zaradi vožnje omenjamo, da se dobé vozni listki po znižani ceni v tukajšnji pisarni g. Jos. Pavlina, in sicer za vožnjo čez Trbiž, Beljak, Kleureifling do Linca in nazaj v III. razredu 10 gld. 50 kr., v II. razredu 28 gld. 50 kr., ali nazaj čez Išel, Sv. Mihel in Beljak v III. razredu 10 gld. 90 kr., v II. 29 gld. 90 kr., nazaj čez Solnograd in Sv. Mihel v III. razredu 11 gld. 90 kr., v II. razredu 32 gld. 40 kr., čez Solnograd, Monakovo, Inomost in Beljak v III. razredu 19 gld. 70 kr., v II. pa 39 gld., nazaj čez Dunaj in Gradec v III. razredu 15 gld. 90 kr., v II. pa 32 gld. 80 kr. Listki so veljavni za 45 dni, vsak osebni in brzovlak; izstopiti se more po volji.

(Potres) je bil nocoj ob 12. uri in 10 minut. Po drugih krajih je moral biti močnejši.

(Iz Celovca) se nam poroča: V nedeljo, dné 12. t. m. napravile so celovške gospé, na čelu jim soproga g. deželnega predsednika, javno veselico na vrtu knezoškofovega dvorca. Gospodičine so tam prodajale jedila; za zabavo je skrbela vojaška godba. Vkljub neugodnemu vremenu je bila udeležba iz vseh celovških krogov jako povoljna, in se je nabralo čistega dobička 1600 gld. Od tega je dobil zavod sestrâ Dobrega Pastirja v Kazazah ob Celovcu 1200 gld., društvo „Knabenhort“ v Celovcu 250 gld., zavod za gluhoneme 50 gld., učiteljsko semenišče 50 gld., mestni ubožci 50 gld. — Znano je, da se je mestni župan Fr. Glöckner odpovedal svoji časti. O tej odpovedi je mestni zastop obravnaval v zadnji seji dné 21. t. m. in se je sklenilo, da se novi župan voli v soboto dopoldne pod predsedstvom najstarejšega odbornika Heilinger-ja. Odstopivšemu županu, ki je bil 22 let član občinskega odbora, se je izrekla zahvala za njegovo delovanje. Dopolnilne volitve bodo dné 8. in 9. julija.

(Imenovanje.) Načelnistvo finančnega ravnateljstva za Kranjsko je imenovalo računskega asistenta g. J. Kovača oficijalom, praktikanta gosp. J. Koširja asistentom.

(Železnico iz Poličan v Konjice) so že pričeli graditi v Ločah in nekaterih drugih krajih.

(Toča) je v sredo popoldne pobila v Pesniški dolini na Stajerskem.

(Praznik Srca Jezusovega) praznuje se letos v Celovcu jako slovesno s tridnevno v stolni cerkvi. Pri tej priliki propoveduje dvakrat na dan sloveči propovednik z Dunaja, o. Viktor Kobb S. J. V nedeljo, dné 26. t. m., gredó sprevedi iz Celovca in okolice v Gospo Sveto, kjer je ob osmih slovenska pridiga (propoveduje velečast. gosp. Sim. Čemer, župnik na Žhpoljah), potem slovesna sr. maša prečast. g. stolnega prošta dr. Val. Müller-ja. Ob 10. uri je nemška pridiga in slovesna škofova maša z zahvalno pesmijo. Po zadnji pridigi se v imenu romarjev in cele škofije z lece prebere izročila molitev k presv. Srcu Jezusovemu.

(Slovanska čitalnica) v Trstu vabi k izletu, ki bode dne 29. junija v Divačo in Senožeče. Prvi oddelek izletnikov se odpelje iz Trsta po državni železnici zjutraj ob 7. uri 50 minut ter obeduje v gostilni g. Mušiča v Senožečah. Drugi oddelek se odpelje iz Trsta popoldne ob 2. uri 50 minut v Divačo, kjer se snidejo v gostilni pri Maganju ob 4. uri s prvimi izletniki.

(Corrigendum.) Kronogram v zadnjem dopisu iz Kamne Gorice bi se moral glasiti: HoDle eXPeCtas greX eXVLtans pastoreM: eCCe VenIt.

Raznoterosti.

— Kolumbovo rojstno mesto. Iz Madrida se poroča, da so našli v arhivu tamošnje akademije staro pismo, po katerem je bil Kolumbo rojen v Sovoni in ne v Génovi, kakor se je doslej trdilo.

— Gledališče pod zemljo zidajo v Cikagi v Ameriki za prihodnjo razstavo. Delniška družba je v ta namen zložila 300.000 dolarjev.

Telegrami.

Dunaj, 24. junija. Cesar je bil danes dopoldne dve uri v dvorni in državni tiskarni ter si ogledal prostore.

Dunaj, 24. junija. Poljedelski minister je v državnem zboru odgovoril na interpelacijo Rieglerjevo o kmetijskih zadrugah, da so dogovori med udeleženi ministristvi že dognani in se bode v prihodnjem zasedanju predložil načrt.

Praga, 23. junija. Končna obravnava zaradi nesreče v Příbramu se prične dne 2. julija.

Monakovo, 24. junija. Knez Bismarck se je s soprogo po noči pripeljal in bil slovesno sprejet.

Berolin, 23. junija. Danes opoldne so se cesar in cesarica, italijanski kralj in kraljica odpeljali na „Pfauninsel“ pri Potsdamu. Jutri se visoka gosta odpeljeta.

Bolonja, 24. junija. V Montesasso ob železnični progi Bolonja-Florenca se je podsula zemlja ter zasula več hiš; do 30 oseb je mrtvih in ranjenih. Promet je ustavljen.

Potsdam, 24. junija. Italijanski kralj in kraljica se popoldne odpeljeta v Draždane, nemški cesar pa v Kiel.

Tuji.

22. junija.

Pri **Maliču**: Weiss, uradnik; Weiman, Reitler, Falk, trgovci; Klinger, Baller, potovalec; vitez Luschin, z Dunaja. — Ebhard, potovalec, iz Draždane. — Pfeiffer in Dürr iz Zagreba. — Wiesser, kamnoseški mojster, s soprogo, iz Ribnice. — Gross, učitelj, z rodbino, iz Suhorja. — Kolerič s hčerjo iz Gorice. — Maylind iz Linca. — Schegula, odvetnikova

soproga, z rodbino. — Friedrich z Lipsije. — Douglas, zasebnik, s Francoskega. — Cosquin iz Vitry-a. — Senitz, potovalec, iz Celja.

Pri **Stonu**: Weitzer, posestnik tovarne, z Dunaja. — Mayer, trgovec, s soprogo, in Cronset iz Trsta. — Rambelli, graščak, iz Ravne. — Milde, ravnatelj tovarne, z Reke. — Hanus-h z Notranjskega. — Cadore iz Škofje Loke. — Stajer, notar, iz Metlike. — Tudot iz Pariza. — Mali iz Zagorja. — Viderger, župnik, iz St. Jurja. — Segala, trgovec, z Rakeka.

Pri **Južnem kolodvoru**: Schiener iz Oseka. — Satori s hčerjo in sinom iz Gleichenberga.

Pri **avstrijskem caru**: Klein z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Berger, trgovec, z Dunaja.

Umrli so:

22. junija, Marija Čelešnik, učenka, 12½ let, Krakovske ulice 21, jetika.

V bolnišnici:

21. junija, Anton Gabrovšek, dninar, 32 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mil.
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. zjut.	734.0	15.6	brezv.	megla	
2. u. pop.	737.5	26.4	zm. jzap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	734.1	20.6	sl. jzap.	oblačno	
Srednja temperatura 21.9°, za 3.1° nad normalom					

V založbi **L. Schwentner-jeve knjigarne v Brežicah** je ravnokar izšel: 298 3—2

„Venec slovenskih pesnij“,

za cître sestavil Jos. Mešiček.

Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Na prodaj so

še dobro ohranjene

orglje

s 16 oziroma 14 spremenj po jako ugodni ceni. Več se izvé pri županstvu ali cerkvenem predstojništvu na Blokah (Rakek). 299 3—1

Tinktura oper kurja očesa

Najvarnejše in najboljšo sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnane in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5—6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. — Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld. 264 3

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

—+—+ Tovarna cerkvene oprave. +—+—+
Premovana 1873, 1881.
Jožef Deiller,
tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: **Franz Brückner.**
Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd.
pa tudi 167 26—5
cela mašna obleka v najpravičnejši obliki.
—+—+ Cerkveni paramenti. +—+—+

Dunajska borza.

Dné 24. junija.		
Papirna renta 5%, 16% davka	95	gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95	15
Zlata renta 4%, davka prosta	113	20
Papirna renta 5%, davka prosta	100	80
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	997	—
Kreditne akcijske, 160 gld.	316	50
London, 10 funtov strl.	119	30
Napoleonor (20 fr.)	9	49
Cesarski cekini	5	67
Nemških mark 100	58	52½

Dné 23. junija.		
Ogerska zlata renta 4%	110	gld. 90 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100	50
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140	50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151	—
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182	50
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96	25
Zastavna pisma	100	20
Kreditne srečke „100 gld.“	189	—
St. Genois srečke, 40 gld.	63	—

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22	gld. 25 kr.
Avstr. rubešega križa srečke, 10 gld.	17	40
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	50
Salmove srečke, 40 gld.	63	—
Windischgrazove srečke, 20 gld.	64	50
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156	40
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2910	—
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	101	—
Papirni rubelj	1	21
Laških lir 100	46	—

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
4% galske propinacijske zadolžnice.
4½% zastavna pisma poštanske ogerske komercialne banke.
4½% komunalne obveznice ogerske hipotekne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

200.000 goldinarjev
se more dobiti z jedno
dunajsko komunalno promeso
à 3½ gld. in 50 kr. kolek.
Žrebanje že dné 1. julija!